

20.000 habitants i de totes les capitals de comarca. Segons aquest estudi, Puigcerdà no acabava d'assolir el nivell òptim de transparència.

Malgrat que l'estudi no desenvolupava concretament el cas de Puigcerdà i no en podem saber els detalls, l'Ajuntament de la vila obté 0,5 punts de tots els valors avaluats. Cal tenir en compte que els ajuntaments exemple de bones pràctiques són els de Sant Feliu de Llobregat i Cornellà de Llobregat, que han obtingut 12,5 punts.

Tafanejant el web de l'Ajuntament de Puigcerdà, cal dir que comença a veure's la voluntat de ser més transparents, atesa l'obertura d'una pestanya dedicada a l'Ajuntament en línia, però cal completar-la degudament amb tota la informació que segons la Llei de transparència hi hauria de constar.

Cal recordar que, durant la campanya electoral, l'actual alcalde va prometre parets de vidre. Després de 365 dies, ja s'han posat les eines perquè sigui així.

Venir a la Cerdanya té un preu | El preu del túnel del Cadí per a turismes s'ha abaixat vuit cèntims, d'11,65 a 11,57 euros. Està clar que les nostres butxaques no ho notaran gaire. De fet, no ho notaran perquè els residents a Cerdanya gaudim de la gratuïtat del túnel i per això procurem no parlar-ne gaire, no fos cas que perdéssim aquest privilegi.

La crisi ha afectat Cerdanya, i cal replantejar-se el model econòmic del territori. Seguim rebent turisme però el comentari general al carrer, a les pistes i entre els comerciants és que no és com abans. Hem perdut aflluència de turistes, sobretot pel que fa a les famílies de classe mitjana.

A dia d'avui, entrar i sortir de Cerdanya pel túnel del Cadí costa 23 euros. Aquest fet és un fre per al turisme de classe mitjana, per als turistes d'una jornada i per als joves amb poc poder adquisitiu.

Des d'aquí demano a les nostres autoritats que posin el tema sobre la taula i que negociïn per abaratir el cost del túnel del Cadí. És un pas que cal fer per obrir el nostre territori a nous mercats.

LA GARROTXA

joan sala

Un nou cràter al Montsacopa | Estudis fets darrerament han confirmat una dada que ha sorprès tothom: resulta que el volcà Montsacopa té un segon cràter fins ara desconegut. Aquest con volcànic, posat sovint com a model dels del territori per la seva forma tan característica de copa —d'on procedeix el nom quan se salava la parla, Mont sa copa—, té dues boques eruptives: la coneguda fins ara i que, en una segona fase explosiva, va tapar amb les seves gredes i cendres el primer cràter. Tècniques geofísiques per conèixer l'estructura interna ho corroboren. Viure per veure!

La cinglera de Castellfollit s'ensorra | Encara un altre tema relacionat amb el vulcanisme de la comarca. En els darrers temps hi ha hagut importants esllavissades en la cinglera d'aquesta població, situada estratègicament sobre la colada basàltica just en la confluència del Fluvià i del Toronell. Per aquest motiu es va programar una trobada entre tècnics i polítics per establir

un pla d'actuacions que hauria d'estar enllestit en el termini de quatre anys, un temps que sembla massa llarg. Diuen que cal conèixer la situació actual dels estudis geològics i de vegetació i la definició de les actuacions a fer i el seu cost. Les esllavissades no són uns fets inusuals, i ja fa anys que es van desprenent diversos fragments, i alguns de considerables proporcions. Desitgem que quan tots els estudis estiguin llestos encara quedi un bon tros de cinglera per conservar.

La Garrotxa, terra de volcans, cultura i identitat | El Consell Comarcal es va presentar a la primera convocatòria organitzada per la Generalitat de Catalunya l'any 2014, dels Plans de Foment Turístic, una línia d'ajuts que es finança gràcies als ingressos generats amb l'impost sobre les estades en els establiments turístics. El projecte que va presentar tenia per títol el de l'encapçalament, i va ser seleccionat, fet que va permetre una sèrie d'actuacions a diferents municipis. L'any 2015 van tornar a presentar-se i va tornar a ser seleccionat, de manera que la Garrotxa és l'única comarca del país que rebrà l'ajut per segona vegada. Ho esmentem ja que no és gaire freqüent que les comarques interiors tinguin reconeixements.

>> *La cinglera de Castellfollit.*

AJUNTAMENT DE LA VALL D'EN BAS

Nova edició de Sismògraf | Entre el 31 de març i el 3 d'abril se celebra a Olot el festival Sismògraf, que pretén ser l'epicentre de la dansa a Catalunya. És un Mercat de Dansa en el qual més d'un centenar de programadors, tant del país com de més enllà, veuen les diferents propostes de grups de dansa que estrenen alguns muntatges creats especialment per ser mostrats per primera vegada en el festival. Es vol fer una festa de la dansa de manera que en diferents punts de la ciutat, tant en espais tancats com a l'aire lliure, llueixi la dansa en les seves més variades manifestacions.

EL GIRONÈS

dani vivern

Decepcions i picabaralles | L'any passat va acabar amb una comprensible decepció per a Caldes de Malavella. El PGA Catalunya comptava molt amunt en les candidatures per ser la seu de la Ryder Cup de Golf del 2022, però finalment aquesta prova d'àmbit mundial es farà vora Roma. I la desil·lusió ha estat gran, ja que la xifra prevista de 250.000 espectadors en una setmana era per fregar-se les mans, i hauria quintuplicat l'assistència que hi hagué amb motiu de l'Open del 2014.

Els Ajuntaments de Celrà i de Girona —entre d'altres— han estat al punt de mira del legislatiu hispànic per haver aprovat mocions de suport a la resolució *soi disant* independentista del Parlament català. Hem estat tan oCUPats a barallar-nos entre nosaltres com els gals de ca l'Astèrix, que ha costat fer que això quedés com a anècdota. I és que l'acord in extremis entre la CUP i Junts pel sí, que han portat l'alcalde Puigdemont a la presidència de la Generalitat, ha bandejat les boires i les decepcions. En Carles no és pas el druida del gals, ni Harry Potter, però la seva intervenció al Parlament el dia de la investidura va demostrar que encara no hem perdut la poció màgica, i va fer que alguns i algunes perdessin els papers, de pura frustració.

AJUNTAMENT DE GIRONA. CROU. [SEBASTIÀ MARTÍ]

>> *La pujada de Sant Martí. A la dreta, la façana de l'antic teatre Odeon (1975).*

Definició elevada | Parlant de papers: el Servei de Gestió Documental, Arxius i Publicacions de Arxiu Municipal de Girona ha engegat un portal de consultes via telemàtica amb el qual es poden consultar i baixar els documents —uns tres milions de textos, cartells, fotografies, gravats, programes...— en alta definició. Fins ara calia gestionar un permís especial per obtenir-los en qualitat òptima, però aquest pas ja no és necessari. Cal felicitar en Joan Boadas i el seu equip de professionals per aquesta iniciativa pionera. Que, a més, funciona molt bé. En donem fe.

Un nou espai per redescobrir? | La pujada del Seminari, oficialment escales de Sant Martí, és un punt emblemàtic que funciona tan bé ara com fa un segle, com han demostrat tants de fotògrafs i artistes que l'han reproduïda. Però no tothom sap que just a la banda oposada de l'arc, dins d'uns locals que han acollit durant dècades, en règim de lloguer, la fusteria Lladó i el taller de cromats Ensesa, s'amaga l'antic teatre Odeon. La sala, molt gran, visqué dies d'or a mitjan s. XIX, i a més de sarsueles i peces dramàtiques s'hi feia ball i s'hi pronunciaven mítings. D'aquí a cinc anys, als actuals llogaters se'ls acaba la concessió. I els propietaris no

descarten la possibilitat de vendre tot aquell espai, format per la casa Artau i l'antic teatre, catalogat com a edifici patrimonial. Cal analitzar bé totes les opcions. Que el nou alcalde, Albert Ballesta, hi vagi pensant.

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xarçay

Crònica negra | Banyoles i la seva comarca és un espai plàcid que, quan ha estat pintat en el món de la literatura, ha evocat efluis romàntics i emanacions bucòliques i pastorals. Fins fa poc, Banyoles no havia estat escenari de gaires obres de ficció; d'un temps ençà, en canvi, les coses van canviant i, curiosament, la violència física ha surat com un ofegat a l'estany. *Ulls d'aigua*, de J. N. Santaaulàlia, va obrir la veda, i la van seguir *Un intrús a l'estany*, de Joan Marcé, i *La cortina de saca*, de Miquel Aguirre. A totes hi havia assassinats, però a cap n'hi havia tants com a *Els morts no parlen*, també de l'Aguirre, un Tarantino